

Estimats diocesans:

Quan un grup humà o una societat sencera té un esdeveniment a prop, l'envolta d'un ambient propici per a la celebració, i molts ciutadans en parlen constantment. Per preparar-lo, per viure'l o per analitzar-ne les conseqüències posteriors: tot gira al voltant d'aquest fet esmentat, i sembla que és el comentari comú de les nostres converses i preocupacions. També ens alegra anunciar-ne la celebració perquè el considerem molt important per a nosaltres i desitgem convidar-hi i fer-ne partícips la resta de mortals. A més, solem destacar les característiques pròpies que el converteixen en quelcom digne de ser visitat i vist. Per això, entre altres coses, s'organitza el pregó.

El diccionari de la llengua diu que el pregó és la promulgació o publicació que es fa en veu alta en llocs públics d'una cosa que convé que tothom sàpiga. Afegeix una altra accepció: discurs elogiós en què s'anuncia al públic la celebració d'una festivitat i se'l convida a participar-hi. No ens resulta gens estrany. Al llarg de l'any, hem instituït el pregó per anunciar i preparar una festa determinada. Ho fem sovint, i s'adequa amb relativa normalitat a l'anunci que l'Església celebra durant els dies de la Setmana Santa.

El Secretariat Diocesà de Confraries també ha organitzat el pregó de Setmana Santa a la catedral per a la tarda de dissabte, 5 d'abril. L'acte tindrà dues parts: en la primera, una al·locució sobre l'esdeveniment central de l'any cristià a càrrec de l'Arquebisbe de Saragossa, Mons. Carlos Escribano; en la segona, un complement musical i oracional. Està obert a tothom i hi participaran els responsables i membres de les diferents confraries de la nostra diòcesi. No vull insistir en la capital importància de la celebració de la festa, que mereix un anunci digne i solemne per part de tots els cristians. Per això s'ha buscat un especial relleu en l'anunci, perquè tot el nostre entorn s'assabenti, un any més, del fet central sobre el qual se sustenta la nostra fe: la vida, passió, mort i resurrecció de Jesucrist. En aquests moments en què sembla que la nostra societat s'oblida de Déu o pretén viure com si no existís, és un deure de tot cristià anunciar amb paraules i, sobretot, amb el testimoni, que la seva presència i el seu amor són al centre i mouen els cors de milions de persones a tot el món.

No totes les parròquies organitzen un pregó. Ni sempre ha estat així. El veritablement important és la vivència de la celebració, i això ho teniu molt a prop de casa vostra. A les parròquies i centres de culte participeu en el Diumenge de Rams, el Sopar del Dijous Sant, els Oficis del Divendres i la lluminosa resurrecció del Diumenge de Pasqua. Tots coneixem els diferents horaris dels actes i us demano la vostra participació. Ho podeu complementar amb l'assistència a altres manifestacions públiques de la fe, com són els actes de devoció i les processons pels carrers i places.

L'anunci de la festa ens alerta i ens anticipa l'alegria de la seva celebració. Sabem que l'anunci o pregó és una aportació verbal d'algú que intenta ajudar els oients a convertir-se, perquè confessin amb més autenticitat Jesucrist i col·laborin en la transformació més justa i solidària del nostre món. Algú podria pensar que és molt el que es demana a un pregó, però, amb les diferents precaucions, convé repetir el compromís personal i comunitari que s'adquireix amb el seguiment voluntari de les paraules i els gestos de Jesús. Això permet recordar i no oblidar mai el nucli essencial de la vida cristiana. Fem-ho amb molta alegria, perquè som portadors i pelegrins d'esperança.

Amb la meua benedicció i afecte.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.

Queridos diocesanos:

Cuando un grupo humano o una sociedad entera tiene un acontecimiento cerca, lo rodea de un ambiente propicio para la celebración y muchos ciudadanos lo tienen en boca constantemente. Para preparar, para vivir o para analizar posteriores consecuencias sobre dicho acontecimiento: todo gira alrededor de ese mencionado hecho y parece que es el comentario común de nuestras conversaciones y preocupaciones. También nos alegra anunciar su celebración porque lo consideramos muy importante para nosotros y deseamos invitar y hacer partícipes al resto de los mortales. Solemos acentuar además las características propias que lo convierten en algo digno de ser visitado y visto. Para ello se organiza, entre otras cosas, el pregón.

El diccionario de la lengua dice que el pregón es la promulgación o publicación que en voz alta se hace en los sitios públicos de una cosa que conviene que todos sepan. Añade otra acepción: Discurso elogioso en que se anuncia al público la celebración de una festividad y se le incita a participar en ella. No resulta nada extraño para nosotros. A lo largo del año hemos instituido el pregón para anunciar y preparar una fiesta determinada. Lo hacemos con frecuencia y se acomoda con relativa normalidad al anuncio que la Iglesia celebra durante los días de la Semana Santa.

El Secretariado diocesano de Cofradías también ha organizado el pregón de la Semana Santa en la catedral para la tarde del sábado, 5 de abril. El acto tendrá dos partes: en la primera una alocución sobre el acontecimiento central del año cristiano a cargo del Arzobispo de Zaragoza, D. Carlos Escribano; en la segunda un complemento musical y oracional. Está abierto a todos y participarán los responsables y miembros de las distintas cofradías de nuestra diócesis. No quiero insistir en la capital importancia de la celebración de la fiesta que merece un anuncio digno y solemne por parte de todos los cristianos. Por ello se ha buscado un realce especial en el anuncio para que todo nuestro entorno se entere, un año más, del hecho central en el que se asienta nuestra fe: la vida, pasión, muerte y resurrección de Jesucristo. En estos momentos en que parece que nuestra sociedad se olvida de Dios o pretende vivir como si no existiera es una exigencia de todo cristiano anunciar con palabras y, sobre todo, con el testimonio que la presencia y el amor suyo están en el centro y mueven los corazones de millones de personas en todo el mundo.

No todas las parroquias organizan un pregón. Ni siempre ha sido así. Lo verdaderamente importante es la vivencia de la celebración y eso lo tenéis muy cerca de vuestros domicilios. En las parroquias y centros de culto participaréis del Domingo de Ramos, de la Cena del Jueves Santo, de los Oficios del Viernes y de la luminosa resurrección del Domingo de Pascua. Todos somos conocedores de los distintos horarios de los actos y os pido vuestra participación. Lo podéis completar con la asistencia a otras manifestaciones públicas de la fe como son los actos devocionales y las procesiones por calles y plazas.

El anuncio de la fiesta nos alerta y nos anticipa la alegría por su celebración. Sabemos que el anuncio o pregón es una aportación verbal de alguien que intenta ayudar a convertirse a los oyentes para que confiesen con mayor autenticidad a Jesucristo y colaboren en la transformación más justa y solidaria de nuestro mundo. Alguno pensará que es mucho lo que se le pide a un pregón pero, con las distintas cautelas, conviene repetir el compromiso personal y comunitario que se adquiere con el voluntario seguimiento de las palabras y los gestos de Jesús. Eso permite recordar y no olvidar nunca el núcleo esencial de la vida cristiana. Hagámoslo con mucha alegría pues somos portadores y peregrinos de esperanza.

Con mi bendición y afecto

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.